

Határozatok Tára

C-283/14. és C-284/14. sz. egyesített ügyek

**CM Eurologistik GmbH
kontra
Hauptzollamt Duisburg
és**

**Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)
kontra
Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(a Finanzgericht Düsseldorf és a Finanzgericht Hamburg [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek)

„Előzetes döntéshozatal — 158/2013/EU rendelet — Érvényesség — A Kínából származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék behozatalára vonatkozó dömpingellenes vám — Korábbi rendelet érvénytelenségét megállapító ítélet végrehajtása — A rendes érték meghatározására vonatkozó eredeti vizsgálat újraindítása — A dömpingellenes vám ugyanazon adatok alapján történő ismételt kivetése — Figyelembe veendő vizsgálati időszak”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2016. január 28.

1. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A nemzeti bíróság hatásköre — A feltett kérdések szükségességének és relevanciájának mérlegelése — Valamely uniós rendelet érvényességének megállapítására vonatkozó kérelmek — A Bíróság azon kötelezettsége, hogy az alapeljárásban részt vevő valamely fél részéről hivatkozott, de a kérdést előterjesztő bíróság által nem említett érvénytelenségi okokat vizsgálja — Hiány*

(EUMSZ 267. cikk)

2. *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — Az érvényesség megítélése — Valamely rendelet érvénytelenségének megállapítása — Joghatások — Az EUMSZ 266. cikk analógia útján történő alkalmazása — Az intézmények kötelezettségei — Azon kötelezettség, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket a megállapított jogellenesség megszüntetése érdekében — Az érvénytelenséget megállapító ítélet indokolásának, valamint rendelkező részének figyelembevétele — Új jogi aktus elfogadása — Az eljárás újbóli megnyitása abban a szakaszban, amelyben a megállapított szabálytalanságot elkövették — Megengedhetőség*

(EUMSZ 266. cikk és EUMSZ 267. cikk)

3. *Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Vizsgálat — A vizsgálat lezárására vonatkozó tizenöt hónapos határidő — Hatály — Megsemmisítő vagy érvénytelenséget megállapító ítélet nyomán újraindított eljárások — Kizártság*

(1225/2009 tanácsi rendelet, 5. cikk, (9) bekezdés, és 6. cikk, (9) bekezdés)

4. *Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Vizsgálat — Figyelembe veendő referencia-időszak — A rendes érték meghatározására vonatkozó eredeti vizsgálat újraindítása egy érvénytelenséget megállapító ítélet nyomán — Aktualizált referencia-időszak alkalmazására vonatkozó kötelezettség — Hiány*

(EUMSZ 266. cikk és EUMSZ 267. cikk; 1225/2009 tanácsi rendelet, 6. cikk, (1) bekezdés, és 11. cikk, (2) bekezdés, és 158/2013 tanácsi rendelet)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 44–46. pont)

2. Amikor az EUMSZ 267. cikk alapján indított eljárás keretében a Bíróság megállapítja valamely uniós jogi aktus érvénytelenségét, határozata azzal a jogi következménnyel jár, hogy az érintett intézmények kötelesek megtenni a szükséges intézkedéseket a megállapított jogellenesség orvoslása érdekében, mivel analógia útján az uniós jogi aktusok érvénytelenségét megállapító ítéletekre is alkalmazandó a megsemmisítést kimondó ítéletek kapcsán az EUMSZ 266. cikkben megállapított kötelezettség.

A kérdéses intézményeknek ahhoz, hogy e kötelezettség alól mentesüljenek, nem csak a megsemmisítő vagy az érvénytelenséget megállapító ítélet rendelkező részét kell tiszteletben tartaniuk, hanem azokat az indokokat is, amelyek ahhoz vezettek, és amelyek annak szükséges megalapozását képezik abban az értelemben, hogy azok elengedhetetlenek a rendelkező részében megállapítottak pontos értelmének a meghatározásához. Ezek ugyanis azok az indokok, amelyek egyrészt megnevezik a jogellenesnek minősülő rendelkezést, másrészt rámutatnak a rendelkező részben megállapított jogellenesség pontos okaira, amelyeket a megsemmisített vagy érvénytelenített aktus helyébe lépő új aktusnál az érintett intézménynek figyelembe kell vennie.

Így az EUMSZ 266. cikk a megsemmisített jogi aktust elfogadó intézményeket csupán azon intézkedések megtételére kötelezi, amelyeket a megsemmisítő ítélet végrehajtása magában foglal. Másfelől valamely uniós jogi aktus megsemmisítése nem érinti szükségszerűen annak előkészítő aktusait.

Következésképpen az említett intézmények a korábbi megsemmisített vagy érvénytelenített jogi aktus helyébe lépő aktus elfogadásához újraindíthatják az eljárást abban a szakaszban, amelyben e szabálytalanságot elkövették, kivéve ha a megállapított szabálytalanság a teljes eljárás semmisségéhez vezetett.

Ahhoz, hogy a megsemmisített vagy érvénytelenített jogi aktust megalkotó intézmények az eljárást újraindítsák, nem szükséges az, hogy ennek a lehetőségét az alkalmazandó szabályozás kifejezetten előírja.

(vö. 48–52. pont)

3. Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló 1225/2009 rendelet 6. cikkének (9) bekezdéséből az következik, hogy ha dömpingellenes eljárás indul, az ennek nyomán lefolytatott vizsgálatot a megindításától számított tizenöt hónapon belül minden esetben be kell fejezni.

Azonban e rendelkezés azáltal, hogy kifejezetten az említett rendelet 5. cikkének (9) bekezdése alapján indított eljárásokra hivatkozik, csupán az eredeti eljárásokra vonatkozik, és azokra nem, amelyeket megsemmisítő vagy érvénytelenséget megállapító ítélet nyomán újraindítottak.

Végül, bár az e rendelkezésben előírt tizenöt hónapos határidőnek az a célja, hogy biztosítsa a hivatkozott rendeletben előírt eljárások gyors lefolytatását, e rendelet 6. cikke (9) bekezdésének értelmezése a gyakorlatban azt eredményezné, hogy az említett rendeletben előírt eljárások indokolatlanul meghosszabbodnának az intézmények arra való kötelezésével, hogy az ilyen ítéleteket követően a teljes eljárást újra folytassák le, és ily módon késleltessék annak befejezését.

(vö. 58–60. pont)

4. Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló 1225/2009 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy a vizsgálathoz alkalmazott referencia-időszak rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb.

Azonban a dömpingellenes vizsgálatok tekintetében figyelembe veendő referencia-időszak meghatározásának a szabályai, amelyeket e rendelkezés előír, csupán tájékoztató jellegűek, és nem imperatívák.

Igaz, hogy a vizsgálatot a lehető legújabb információk alapján kell lefolytatni annak érdekében, hogy olyan dömpingellenes vámok kerüljenek megállapításra, amelyek alkalmasak a közösségi gazdaságnak a dömping gyakorlatával szembeni védelmére.

A hivatkozott rendelet 11. cikkének (2) bekezdéséből ugyanakkor az következik, hogy az érintett intézmények az ugyanazon referencia-időszakra vonatkozó adatok alapján öt éven keresztül olyan dömpingellenes vámokat tarthatnak fenn, amelyek alkalmasak a közösségi gazdaságnak a dömping gyakorlatával szembeni védelmére.

Következésképpen abban az esetben, ha a dömping fennállásának megállapítására irányuló vizsgálat szakaszában újból megnyitják az eljárást annak érdekében, hogy eleget tegyenek a Bíróság érvénytelenséget megállapító ítéletének, és az új rendelet a dömpingellenes vámoknak az azon időszakra vonatkozó újbóli alkalmazására szorítkozik, amelynek során az előző rendeletnek joghatásokat kellett volna kifejtenie, az érvénytelennek minősített előző rendelet elfogadásának alapjául szolgáló referencia-időszak adatai olyan információkat képeznek, amelyek továbbra is kellőképpen aktuálisak ahhoz, hogy alátámasszák a dömpingellenes vámoknak az új rendelet lejáratáig történő bevezetését.

Következésképpen az eljárás újraindítását követően a Tanács és a Bizottság a hivatkozott rendelet 6. cikke (1) bekezdésének a megsértése nélkül eljárhat oly módon, hogy nem alkalmaz aktualizált referencia-időszakot az érintett termékre vonatkozó és a Bíróság által szabálytalannak ítélt rendes érték megállapításához.

(vö. 63–70. pont)